

ærede Medlems Udtalelser, at han ikke har gjort sig den Ulejlighed at sætte sig ind i det Forhold, som han her omtalte. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ogsaa kunde have sparet sig at komme med en saadan Udtalelse, naar han har sparet sig at læse Bemærkningerne til Kornlovsforslaget, som der blev sigtet til, og sparet sig at læse de Udtalelser, som findes i Rigsdagstidenden, og som af mig blev fremsat i Folketinget under Kornlovsforslagets Behandling.

Det, man nu saa stærkt fra radikal Side vil bebrejde mig — hvis der overhovedet skal være nogen Mening i det, man i saa Henseende fremfører —, er det, at det Kornlovsforslag, som blev vedtaget i Sommer, indeholdt en Mulighed for, at der, hvis det daværende Prisniveau skulde holde sig, kunde fremkomme en Indtægt for Statskassen, hvad de tidligere Kornlove ikke havde. Det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem som forhenværende Finansminister skulde dadle, at en saadan Mulighed blev holdt aaben, saa stærkt, som man vil gøre det fra det radikale Partis Side. Jeg paatog mig ikke ved at give Forslaget den Form nogen som helst Garanti for, at dette Prisniveau kunde holde, og jeg afgav ikke, som det ærede Medlem udtrykte sig, noget Løfte om, at noget saadant vilde ske. Jeg ønskede ikke en Gang, det skulde ske; jeg udtalte udtrykkeligt — jeg maa i saa Henseende henvise til Rigsdagstidenden —, rat om de Forudsætninger, under hvilke denne Beregning var opstillet, vilde holde, kunde intet Menneske paatage sig Ansvar for. Jeg udtalte: „For Maaden, hvorpaa Beregningen er fremstillet, paatager jeg mig Ansvar, men om Forudsætningerne, som den er bygget paa — nemlig en normal Høst og Eksportpriserne, som vi havde det foregaaende Aar —, alle gaar i Opfyldelse, maa Rigsdagen ikke forlange, at Ministeren skal tage Ansvar for“. Naar det nu er sagt og fæstet til Papiret i Rigsdagstidenden, kan man saa blive ved med her i Tinget og Landet over at fremstille Sagen, som om Ministeren havde staaet op og lovet, at saadan noget skulde holde Stik? Jeg har lovet, at Beregningerne skulde holde Stik, men Forudsætningerne har jeg ikke noget Ansvar for, og som jeg sagde før, jeg ønskede ikke en Gang, at disse Forudsætninger skulde holde Stik. Jeg ønskede ikke, at Prisniveauet skulde holde sig, og man skulde egentlig heller ikke tro, at det radikale og det socialdemokratiske Parti

efter den Agitation, vi saa i Sommer, skulde have ønsket, at dette Prisniveau maatte holde sig; hvis det var alvorligt ment med den Agitation, de har udfoldet, var det heller ikke deres Ønske. Men paa dette Tidspunkt kunde ingen sige med Sandhed, at man kunde vide, hvorledes Prisniveauet vilde blive. Man var nødt til, hvis man overhovedet vilde stille noget op, og hvis ikke det hele skulde være Gættværk, at sige, at *hvis* Prisen blev den samme, som den var i Fjor, og *hvis* Høsten, som jeg sagde før, blev normal, saa vilde Resultatet stille sig saadan og saadan. Men jeg udtalte, at Resultatet maatte blive i høj Grad afhængigt af den herskende Tilstand — det var under Kornlovsforhandlingen — at Stilstand i Kornhandelen vilde bevirke, at Priserne svigtede, og jeg tilføjede, at det sidste vilde nok blive Tilfældet, og at jeg oprigtig vilde ønske det, thi saa var der Udsigt til, at vi kunde komme over til fuldstændig fri Handel. Ved en senere Lejlighed, men under den samme Forhandling, udtalte jeg, at Hovedformalet med dette Kornlovsforslag var netop dette, at vi kunde gaa over til de frie Forhold, og at det var denne Kornlovs Hovedformaal, at den skulde være en Afviklingslov. Nu foreligger jo Resultaterne for denne Kornlovs Vedkommende ikke — og det vil for øvrigt, saa vidt man kan se det af den Tid, der hidtil er gaaet, være et Spørgsmaal, der ikke hører hjemme under denne Finanslovdebat, men under en Forhandling om Tillægsbevillingslovsforslaget, — men paa den Foranledning, som det ærede Medlem har givet ved at drage det ind under Forhandlingerne her, vil jeg tillade mig at sige, at i al denne Tale om fejlslagne Beregninger er der bogstavelig ikke Realitet for 2 Øre for Statskassen. Thi hvad enten de Beregninger havde været opstillede eller udeladte eller opstillede paa en anden Maade, vilde Resultatet for Statskassen nøjagtig være blevet det samme, med mindre det ærede Medlem vilde gøre gældende, at jeg ved at opstille dette Regnestykke skulde have villet paavirke Rigsdagen til at stemme for en Kornlov, som den ellers ikke vilde have stemt for. Jeg maa sige, at de eneste Medlemmer af Rigsdagen, som den Gang ytrede Tvivl om, at Beregningerne kunde holde, var Medlemmer af det radikale og det socialdemokratiske Parti. Men fik vi da fra disse Partier, som nærede Tvivl om, at disse Indtægter vilde fremkomme, Forslag om Nedsættelse af Udgifterne eller Forhøjelse af Indtægterne? Nej, tværtimod,